

ЗМІНИ
до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників.
Випуск 78 «Охорона здоров'я»

1. Розділ «ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ У БЮРО СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ» викласти у такій редакції:

«ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ
1. ЕКСПЕРТ-ІМУНОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінальним процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-імунологічне дослідження секційного матеріалу, біоматеріалу на речових доказах, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде експертну документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; показники роботи відділень судово-медичної лабораторії бюро судово-медичної експертизи; загальні питання судово-медичної імунології; методи судово-імунологічного дослідження; правила виявлення, вилучення, упаковки і направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторне дослідження; правила дослідження речових доказів у відділенні судово-медичної імунології; особливості проведення судово-медичної експертизи встановлення батьківства, материнства та підміни дітей; основні методи виявлення групових ознак в слідах біологічного матеріалу людського походження та судово-медичну оцінку одержаних результатів; методи виявлення групових антигенів системи АВО в плямах крові, виділеннях, тканинах з метою встановлення можливості їх походження від конкретної людини; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-імунолог судовий вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної імунології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична імунологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Експерт-імунолог судовий I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної імунології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична імунологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Експерт-імунолог судовий II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної імунології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична імунологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Експерт-імунолог судовий

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної імунології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична імунологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЕКСПЕРТ-ТОКСИКОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінальним процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-токсикологічне дослідження біологічного матеріалу, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів, веде експертну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; класифікацію та механізм отруйних і сильнодіючих речовин; метаболізм чужорідних сполук в організмі людини; питання зв'язування отрути в організмі, шляхи її виведення, методи детоксикації; правила вилучення та направлення біологічного матеріалу на судово-токсикологічне дослідження; правила прийому, зберігання, використання і відпуску отруйних і сильнодіючих речовин; основи газорідинної хроматографії з різними детекторами, тонкошарової хроматографії, спектрофотометричного і спектрального методів аналізу; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-токсиколог судовий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями «Фармація, промислова фармація» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальність «Хімія» галузі знань «Природничі науки» або спеціальність «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація «Судово-медична токсикологія».

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Експерт-токсиколог судовий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями «Фармація, промислова фармація» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальність «Хімія» галузі знань «Природничі науки» або спеціальність «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація «Судово-медична токсикологія».

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Експерт-токсиколог судовий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями «Фармація, промислова фармація» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальність «Хімія» галузі знань «Природничі науки» або спеціальність «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація «Судово-медична токсикологія».

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Експерт-токсиколог судовий: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями «Фармація, промислова фармація» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальність «Хімія» галузі знань «Природничі науки» або спеціальність «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація «Судово-медична токсикологія». Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.»

3. ЕКСПЕРТ-ЦИТОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-цитологічне дослідження, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів, веде експертну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; методи лабораторних досліджень речових доказів у відділенні судово-медичної цитології; методи визначення в слідах на речових доказах наявності, видової, статевої, групової та органотканинної належності мікрооб'єктів біологічного походження; морфологічні особливості клітин та їх диференціацію; морфологічний склад секрету молочної залози в різні строки вагітності, після пологів та абортів; методи дослідження піднігтьового вмісту осіб, що проходять по кримінальній справі; статеві та регіональні ознаки крові в слідах на речових доказах; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-цитолог судовий вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної цитології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична цитологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Експерт-цитолог судовий I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної цитології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична цитологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Експерт-цитолог судовий II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної цитології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична цитологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Експерт-цитолог судовий:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація із «Судово-медичної цитології».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я», спеціалізація «Судово-медична цитологія» або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.».

2. Після розділу «ІНШІ ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ» доповнити новими розділами такого змісту:

«ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ МЕДИКО-ЛАБОРАТОРНОЇ СПРАВИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

1. БАКТЕРІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та лабораторій. Знає і володіє основними методами мікробіологічних досліджень (бактеріоскопічні, культуральні, серологічні, молекулярно-генетичні, біологічні). Проводить лабораторні дослідження з метою діагностики бактеріальних інфекцій та нагляду за циркуляцією збудників серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Бере участь в прогнозуванні захворюваності та етіологічній розшифровці спалахів. Консультує медичних працівників щодо особливостей забору, пакування, транспортування і зберігання зразків біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини для бактеріологічних

досліджень з урахуванням вимог біологічної безпеки. Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, та безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде відповідну медичну облікову та звітну документацію.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, лабораторій; основи епідеміології, мікробіології, імунології, вимоги біобезпеки та біозахисту; основні питання етіології, патогенезу та клініки особливо небезпечних інфекцій; методи лабораторних досліджень; основні питання етіології, патогенезу та клініки бактеріальних інфекцій; методи лабораторних досліджень; порядок ведення лабораторної документації; правила та норми охорони праці; правила і способи отримання, транспортування та зберігання біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини, особливості підготовки зразків для бактеріологічних досліджень, включаючи імунологічні, молекулярно-генетичні; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила ведення медичної звітної та облікової документації; методи статистичної обробки результатів досліджень відповідно до функціональних обов'язків та їх узагальнення; принципи роботи та правила експлуатації лабораторного обладнання; методологію внутрішньолaboratorного і зовнішнього контролю якості мікробіологічних досліджень; методи і принципи стерилізації; знезараження та утилізації відходів, поточної і заключної дезінфекції в лабораторії; вимоги національного стандарту ДСТУ EN ISO 15189:2015 Медичні лабораторії. Вимоги до якості та компетентності (EN ISO 15189:2012, IDT).

Кваліфікаційні вимоги.

Бактеріолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Бактеріолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Бактеріолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Бактеріолог:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Бактеріологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

2. БІОХІМІК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної служби. Виконує біохімічні дослідження різноманітного біологічного матеріалу (крові, сечі, жовчі тощо). Застосовує сучасні методи біохімічної діагностики. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; основні патофізіологічні механізми і клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; загальну і клінічну біохімію основних груп сполук (обмін білків, вуглеводів, ліпідів, пігментів, води і мінеральних речовин, гормонів, вітамінів, ферментів, хімію і патохімію гемостазу і кислотно-основної рівноваги); лабораторні показники, які характеризують відповідний обмін в нормі і патології; найбільш інформативні констеляції біохімічних тестів, що використовуються в діагностиці різних захворювань; методи отримання біологічного матеріалу від хворих і правила його підготовки до біохімічних досліджень; вимоги до хімічних реактивів, методи їх очистки, правила приготування розчинів та їх зберігання; сучасні методи дослідження основних видів обміну речовин; правила перерахунку біохімічних показників в одиниці СІ; правила роботи з електроприладами та апаратами; основи статистичної обробки результатів досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Біохімік вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація з біохімії «Клінічна біохімія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Біохімік I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація з біохімії «Клінічна біохімія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Біохімік II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація з біохімії «Клінічна біохімія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Біохімік:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

3. ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та лабораторій. Проводить лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних інфекцій та нагляду за циркуляцією вірусів серед населення і в об'єктах довкілля. Бере участь в прогнозуванні захворюваності та етіологічній розшифровці спалахів та сезонних підйомів захворювань вірусної та неясної етіології та проведенні протиепідемічних та профілактичних заходів. Робить розрахунки необхідної кількості поживних середовищ, лабораторних тварин, діагностичних препаратів та інших матеріалів для проведення вірусологічних та серологічних досліджень. Консультує медичних працівників щодо особливостей забору, пакування, транспортування і зберігання зразків біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини для вірусологічних досліджень з урахуванням вимог біологічної безпеки. Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, та безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде медичну облікову та звітну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, лабораторій; організацію лабораторної справи; нормативно-правові акти з організації медичної лабораторної діагностики та програм зовнішньої оцінки якості; правила та способи одержання біологічного матеріалу і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень; основи епідеміології, мікробіології, імунології; вимоги біобезпеки та біозахисту; основні питання етіології, патогенезу та клініки вірусних інфекцій; правила і способи отримання, транспортування та зберігання біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини, особливості підготовки зразків для вірусологічних досліджень; правила роботи з інфікованим матеріалом, питання безпеки під час роботи з вірусами, заходи з ліквідації аварійної ситуації; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної звітної та облікової документації; методи статистичної обробки результатів досліджень відповідно до функціональних обов'язків та їх узагальнення; загальні принципи застосування медичних лабораторних методів (серед іншого: послідовність і вимоги до здійснення лабораторних етапів дослідження, методи валідації, верифікації, роботу обладнання та устаткування), оцінки та інтерпретації отриманих результатів; правила та норми охорони праці; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; принципи роботи та правила експлуатації лабораторного обладнання; методологію внутрішньолaboratorного і зовнішнього контролю якості досліджень; методи і принципи стерилізації; знезараження та утилізації відходів, поточної і

заключної дезінфекції в лабораторії; вимоги національного стандарту ДСТУ EN ISO 15189:2015 Медичні лабораторії. Вимоги до якості та компетентності (EN ISO 15189:2012, IDT).

Кваліфікаційні вимоги.

Вірусолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Вірусолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Вірусолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Вірусолог:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

4. ГЕНЕТИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби. Здійснює клінічно-лабораторну діагностику спадкової патології. Застосовує сучасні методи цитогенетичних досліджень; складає відповідний медико-генетичний висновок. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у проведенні масових скринінгових програм для обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок, в створенні комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, у діяльності комісій з усиновлення та встановлення інвалідності з дитинства. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну звітну та облікову документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної та медико-генетичної

служби; етапи про- та ембріогенезу, анатомофізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу; основні закономірності та основи спадковості й мінливості; основні питання патофізіології, біохімії, імунології, молекулярної біології і генетики; сучасну класифікацію спадкових захворювань; етіологію, патогенез, сучасні методи дослідження, профілактики та диференційної діагностики, в тому числі молекулярної, лікування спадкових захворювань; способи одержання матеріалу від хворих, методи оцінки та інтерпретації результатів досліджень, складання медико-генетичного висновку; принципи і способи проведення різних скринінгових програм; діагностичну апаратуру (мікроскопи, флуорометри, спектрофотометри, амінокислотні аналізатори тощо); створення комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, правила використання діагностичних комп'ютерних програм з уродженої і спадкової патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Генетик вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Генетик I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Генетик II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Генетик:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

5. ЕНТОМОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи. Вивчає комах та їх зв'язок з людиною, тваринами, рослинами, іншими організмами (збудниками інфекційних та паразитарних захворювань) та навколишнім середовищем. Здійснює запобіжний, поточний моніторинг за членистоногими, що мають медичне значення. Бере участь у проведенні польових та лабораторних випробувань пестицидів для вивчення їх впливу на різні види комах. Вирішує питання застосування різних засобів і методів регулювання чисельності членистоногих з метою захисту населення від

кровососів та територій від шкідників. Розробляє та впроваджує програми боротьби зі шкідниками як для міських, так і для сільськогосподарських районів. Приймає участь у розробці хімічних, фізичних та біологічних заходів регуляції чисельності шкідників. Співпрацює з науковцями для спільної роботи зі створення стійких до шкідників культур; з паразитологами, мікробіологами, епідеміологами для розробки нових вакцин та засобів для боротьби з комахами, які поширюють хвороби. Бере участь у розробці методів запобігання імпорту та розповсюдженню шкідливих комах. Вивчає еволюцію комах та їх класифікацію. Виявляє та вносить до каталогу/колекції нові види комах. Готує публікації, які допомагають ідентифікувати різні види комах. Надає консультативну допомогу населенню, спеціалістам закладів охорони здоров'я та інших закладів з питань медичної ентомології.

Повинен знати: постанови, розпорядження, накази, методичні, нормативні та інші керівні матеріали, які стосуються діяльності лабораторій. Чинне законодавство про охорону здоров'я, охорону навколишнього середовища та нормативно-правові акти, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної мережі громадського здоров'я, лікувально-профілактичних установ; систематику, біологію та екологію членистоногих, які мають медичне значення; епідеміологічні особливості трансмісивних і паразитарних хвороб, їх структуру та принципи організації профілактичних заходів; спеціальні методи збору, визначення видового складу та обліку чисельності членистоногих, методи обстеження певної території, оцінки ступеня її небезпеки у передачі збудників інфекційних і паразитарних хвороб та впливу гнусу на здоров'я людини, методи регулювання чисельності членистоногих, визначення резистентності та її подолання; нормативно-правові акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації; основи епідеміології, вимоги біобезпеки та біозахисту; методи лабораторних досліджень; порядок ведення лабораторної документації; правила та норми охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги.

Ентомолог вищої кваліфікаційної категорії:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань «Біологія» або «Ветеринарна медицина» або спеціальності «Захист і карантин рослин» галузі знань «Аграрні науки та продовольство». Спеціалізація за фахом «Ентомологія». Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Ентомолог I кваліфікаційної категорії:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань «Біологія» або «Ветеринарна медицина» або спеціальності «Захист і карантин рослин» галузі

знань «Аграрні науки та продовольство». Спеціалізація за фахом «Ентомологія». Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Ентомолог II кваліфікаційної категорії:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань «Біологія» або «Ветеринарна медицина» або спеціальності «Захист і карантин рослин» галузі знань «Аграрні науки та продовольство». Спеціалізація за фахом «Ентомологія». Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Ентомолог:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань «Біологія» або «Ветеринарна медицина» або спеціальності «Захист і карантин рослин» галузі знань «Аграрні науки та продовольство». Спеціалізація за фахом «Ентомологія». Без вимог до стажу роботи.

6. ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.

Забезпечує кваліфіковане проведення лабораторних імунологічних досліджень. Відбирає матеріал для дослідження, визначає умови та засоби його транспортування і зберігання. Застосовує сучасні методи дослідження, культивування клітинних ліній, імунізації лабораторних тварин для отримання необхідних антисироваток, проводить гуморальні та клітинні реакції імунітету (постановку досліду). Забезпечує знешкодження інфекційного матеріалу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностика лікування, реабілітації, організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу; контролює виконання правил безпеки (у разі необхідності протиепідемічного режиму) працівниками лабораторії. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики імунозалежних захворювань.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та

закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію імунологічної та алергологічної допомоги; показники, що характеризують частоту і особливості первинних та вторинних імунодефіцитів у різних генно-географічних зонах України; показники діяльності імунологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги хворим з імунологічною патологією; основи імуногенетики, інфекційної імунології, імуноонкології, нейроімунології, імуноендокринології, трансплантаційної імунології, імунобіотехнології, імуногематології, клінічної імунології та алергології; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи, будову і функції окремих імунокомпетентних органів; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах: вікові особливості функціонування імунної системи; етіологію, патогенез, клініку імунозалежних хвороб; сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; дію на імунну систему несприятливих екологічних факторів, побічну дію лікувальних засобів; методи оцінки імунної системи за тестами I та II рівня; сучасні методи профілактики, специфічної і диференційної діагностики, імунотерапії, імуномодуляції, нетрадиційної терапії, реабілітації та диспансеризації при імунозалежних захворюваннях; методи діагностики і лікування, прогноз і запобігання імунним конфліктам при пересадках органів і тканин, патологічній вагітності, неплідності; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію і проведення профілактичних щеплень; невідкладну допомогу при виникненні поствакцинальних ускладнень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Імунолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Імунолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Імунолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Імунолог:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

7. ЛАБОРАНТ КЛІНІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби. Виконує клінічні аналізи крові, сечі, харкотиння, калу. Здійснює хімічне дослідження шлункового вмісту, жовчі, виділень статевих органів. Застосовує сучасні методи дослідження з провідних розділів лабораторної діагностики. Виявляє первинне знаходження морфологічних ознак пухлинного процесу в харкотинні, виділеннях жіночих статевих органів і молочних залоз. Дотримується правил охорони праці. Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде відповідну медичну облікову та звітну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; функції, гістологічну та патогістологічну структуру органів і тканин, в тому числі на клітинному та субклітинному рівні; фізико-хімічні характеристики різних біологічних рідин і субстратів в нормі та патології; основні фізіологічні та патофізіологічні механізми, клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; правила та способи одержання біологічного матеріалу від хворих і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень, діагностики захворювань з провідних розділів клінічної медицини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант клінічної діагностики вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лаборант клінічної діагностики I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лаборант клінічної діагностики II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лаборант клінічної лабораторної діагностики:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

8. МІКРОБІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та лабораторій. Проводить лабораторну діагностику вірусних, бактеріальних, грибкових, паразитарних інфекцій. Оформляє результати досліджень. Здійснює ведення медичної облікової та звітної документації.

Консультує медичних працівників щодо особливостей забору, пакування, транспортування і зберігання зразків біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини для вірусологічних досліджень з урахуванням вимог біологічної безпеки.

Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, та безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу.

Бере участь у підготовці аналітичних та інформаційних матеріалів, доповідей для семінарів, нарад, конференцій.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, лабораторій; організацію лабораторної справи; нормативно-правові акти з організації медичної лабораторної діагностики та програм зовнішньої оцінки якості; правила та способи одержання біологічного матеріалу і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень; основи епідеміології, мікробіології, імунології; вимоги біобезпеки та біозахисту; основні питання етіології, патогенезу та клініки вірусних інфекцій; правила і способи отримання, транспортування та зберігання біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини, особливості підготовки зразків для мікробіологічних досліджень; правила роботи з інфікованим матеріалом, заходи з ліквідації аварійної ситуації; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної звітної та облікової документації; методи статистичної обробки результатів досліджень відповідно до функціональних обов'язків та їх узагальнення; загальні принципи застосування медичних лабораторних методів (серед іншого: послідовність і вимоги до здійснення лабораторних етапів дослідження, методи валідації, верифікації, роботу обладнання та устаткування), оцінки та інтерпретації отриманих результатів; правила та норми охорони праці; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в мікробіологічній лабораторії; принципи роботи та правила експлуатації лабораторного обладнання; методологію внутрішньолaboratorного і зовнішнього контролю якості досліджень; методи і принципи стерилізації, знезараження та утилізації відходів, поточної і заключної дезінфекції в лабораторії; вимоги національного стандарту ДСТУ EN ISO 15189:2015

Медичні лабораторії. Вимоги до якості та компетентності (EN ISO 15189:2012, IDT).

Кваліфікаційні вимоги.

Мікробіолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Мікробіолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Мікробіолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим

(магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Мікробіолог:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

9. ПАРАЗИТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, лабораторій. Бере участь в здійсненні заходів щодо запобігання, поширення, ліквідації паразитарних хвороб. Виявляє осередки паразитарних хвороб, проводить їх епідеміологічне обстеження, організовує роботу по їх оздоровленню. Застосовує сучасні методи паразитологічного обстеження різноманітних об'єктів. Рекомендує методи та процедури, що застосовуються при лабораторних дослідженнях. Планує роботу та аналізує результати досліджень, проводить статистичну обробку даних, робить обґрунтований висновок. Несе відповідальність за якість і достовірність результатів паразитологічних досліджень. Планує роботу та проводить аналіз показників якості проведених заходів з профілактики та боротьби з паразитарними хворобами. Веде медичну звітну та облікову документацію. Бере активну участь в поширенні гігієнічних знань та навиків серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; взаємозв'язок в роботі закладів громадського здоров'я з іншими закладами і відомствами при проведенні профілактичних та протиепідемічних заходів; основи загальної епідеміології, паразитології; основи медичної ентомології, принципи і методи боротьби з переносниками хвороб; сучасні методи паразитологічних досліджень; організацію контролю за

зкладами, підприємствами щодо профілактики та боротьби з паразитарними хворобами; основи епідеміологічного нагляду за паразитарними хворобами; заходи з охорони навколишнього середовища від забруднення збудниками паразитарних хвороб; методи дезінвазії об'єктів; правила ведення медичної звітної та облікової документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Паразитолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Паразитологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Паразитолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Паразитологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Паразитолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Паразитологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Паразитолог:

До 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я» або спеціальності «Біологія» галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія».

З 1 вересня 2024 року – вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Паразитологія» (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування» галузі знань «Охорона здоров'я».

Без вимог до стажу роботи.

ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ МЕДИКО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ СПРАВИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

1. ФАХІВЕЦЬ З ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України у сфері охорони здоров'я, громадського здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та громадського здоров'я.

Планує та здійснює заходи, спрямовані на зміцнення здоров'я населення, засновані на принципах доказової медицини, враховуючи статистичні дані, результати епідеміологічних досліджень та інші дані про стан здоров'я населення, в тому числі його соціальних детермінант.

Розробляє та проводить дослідження, які ґрунтуються на існуючих доказах та доповнюють наукову базу для практики громадського здоров'я із залученням у процес відповідних зацікавлених сторін.

Здійснює оцінку потреб охорони здоров'я на рівні громад, територій з урахуванням біологічних, соціальних, економічних, культурних, політичних, фізичних факторів, а також більш широких факторів охорони здоров'я.

Здійснює оцінку доступності послуг охорони здоров'я на рівні громад, територій та їх оптимальне планування з метою забезпечення універсального охоплення.

Підтримує та сприяє вжиттю заходів з промоції здорового способу життя та підвищення грамотності у сфері охорони здоров'я задля впровадження належних практик та промоції здорового способу життя.

Оцінює ефективність заходів промоції здорового способу життя, направлених на досягнення змін на рівні громади, території.

Сприяє залученню громадськості до розробки та оцінки заходів зі зміцнення здоров'я, розвитку спроможностей громад, необхідних для активної участі в створенні та прийнятті рішень в інтересах здоров'я.

Планує та сприяє реалізації освітніх програм органами місцевого самоврядування для населення різних вікових категорій з питань здоров'я.

Використовує науково обґрунтовані методи та стратегії, вдається до суспільної участі та міжвідомчих підходів щоб зміцнювати здоров'я населення та впливати на політики, що впливають на стан здоров'я.

Планує та організовує профілактичні програми з пріоритетних питань громадського здоров'я на основі доказових підходів та оцінює їх ефективність.

Бере участь у впровадженні політик та програм охорони здоров'я та соціальних політик, які допомагають гарантувати право на справедливі та ефективні послуги охорони здоров'я та створити середовище, сприятливе для здоров'я.

Здійснює інформування громадськості та відповідальних осіб, до повноважень яких відноситься ухвалення рішень щодо реагування на виникнення потенційних ризиків для здоров'я.

Організує інформаційно-роз'яснювальну діяльність, комунікацію та соціальну мобілізацію в інтересах здоров'я за допомогою сучасних засобів масової комунікації та соціального маркетингу.

Здійснює навчання, наставництво та управління персоналом. Готує публікації та звіти щодо громадського здоров'я. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію системи громадського здоров'я. Особливості демографічної структури у суспільствах / громадах та процес демографічних змін та їхній вплив на громадське здоров'я. Основні особливості епідеміології значущих причин захворюваності та смертності серед населення. Методи використання статистичних даних та показників здоров'я для покращення знань та отримання доказів про здоров'я населення, в т.ч. груп ризику та вразливих груп населення. Зв'язок біологічних, соціальних, економічних, культурних, політичних, фізичних та ін. детермінант із здоров'ям індивідів, груп та громад. Підходи до оцінки ефективності надання послуг охорони здоров'я, що ґрунтуються на визнаних моделях оцінки. Шляхи

визначення заходів зі зміцнення здоров'я для вирішення конкретних проблем та способи оцінки їх ефективності. Критерії оцінки джерел інформації про потенційні загрози здоров'ю. Основоположні принципи Десяти основних оперативних функцій громадського здоров'я (ЕРНО), їхній вплив на власну організацію, партнерів та систему громадського здоров'я. Підходи до ефективного ведення комунікації з питань здоров'я (в т.ч. ризиків для здоров'я) з громадськістю, науковою та політичною спільнотами за допомогою сучасних засобів масової комунікації та соціального маркетингу.

Кваліфікаційні вимоги.

Фахівець з громадського здоров'я вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Фахівець з громадського здоров'я I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Фахівець з громадського здоров'я II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Фахівець з громадського здоров'я: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Без вимог до стажу роботи.

2. ФАХІВЕЦЬ З ДОВКІЛЛЯ ТА ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України у сфері охорони здоров'я, громадського здоров'я, захисту населення, територій, навколишнього природного середовища від надзвичайних ситуацій, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та громадського здоров'я.

Розробляє, впроваджує та переглядає програми та політики для сприяння здоров'ю, пов'язані з факторами навколишнього середовища, а також професійним здоров'ям та безпекою.

Здійснює підготовку матеріалів для проведення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування.

Визначає, документує загрози та звітує про них, а також проводить оцінку та контроль ризиків у навколишньому середовищі та на робочому місці.

Бере участь у розробці та координації впровадження програм моніторингу стану довкілля, прогнозування та оцінки ризиків для здоров'я населення.

Застосовує знання з природничих наук для захисту навколишнього середовища та покращення здоров'я населення. Збирає аналізує, тлумачить та презентує аналітичні дані у межах компетенції.

Бере участь у розробці та впровадженні ефективних технологій мінімізації впливу факторів ризику виникнення захворювань з метою створення сприятливого середовища для громадського здоров'я.

Виявляє та аналізує причинно-наслідкові зв'язки між станом здоров'я населення та факторами середовища життєдіяльності.

Розробляє обґрунтовані пропозиції для органів виконавчої влади/органів місцевого самоврядування/суб'єктів господарювання різних форм власності щодо охорони здоров'я населення від шкідливого впливу на нього факторів навколишнього середовища.

Співпрацює з екстреними службами у якості консультанта для управління наслідками надзвичайних ситуацій та бере участь у реагуванні на надзвичайні ситуації, дає рекомендації органам місцевого самоврядування щодо ефективного очищення забруднених територій та мінімізації ризиків пов'язаних з цим та розробки заходів готовності.

Забезпечує моніторинг безпеки навколишнього середовища, праці, харчових продуктів для здоров'я населення, проводить дослідження щодо безпечності для населення та навколишнього середовища об'єктів промисловості та сільського господарства.

Оцінює вплив та обчислює відповідні ризики на певні групи населення, спричинений забрудненням. Розробляє та впроваджує плани та стратегії для безпечного, економічно обґрунтованого та відповідного поводження із відходами для підприємств різних форм власності, а також із медичними та побутовими відходами.

Розробляє та надає рекомендації для управління ризиками для здоров'я, що виникають внаслідок біологічних, хімічних, фізичних, радіаційних та радіологічних загроз, забруднення чи інших небезпек пов'язаних з навколишнім середовищем.

Розробляє, впроваджує та здійснює моніторинг програм, спрямованих на мінімізацію забруднення навколишнього середовища та робочих місць, включно із біологічними, хімічними чи фізичними загрозами.

Визначає методи для попередження, ліквідації, контролю або зменшення впливу радіологічних та інших загроз на індивідів, групи, громади або навколишнє середовище.

Організує заходи із зміцнення та захисту здоров'я, у тому числі оцінює вплив соціальних та поведінкових детермінант і скорочення нерівностей за показниками здоров'я.

Розробляє рекомендації з усіх питань громадського здоров'я пов'язаних з впливом детермінант навколишнього середовища, включаючи стратегії, нормативно-правові акти, програми та плани землекористування.

Проводить навчальні та просвітницькі заходи щодо всіх аспектів здоров'я на робочому місці та здоров'я, пов'язаного з навколишнім середовищем.

Розробляє та поширює інформаційні матеріали, спрямовані на різні групи населення, що мають на меті скорочення чи уникнення ризиків для здоров'я пов'язаних з навколишнім середовищем, а також промоцію безпечної поведінки.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, громадське здоров'я, захист населення, територій, навколишнього природного середовища від надзвичайних ситуацій та нормативно-правові акти, що регламентують, діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та громадського здоров'я, основи медичного права. Гігієнічні вимоги до факторів навколишнього середовища, будівель, пестицидів, полімерних, синтетичних матеріалів, препаратів побутової хімії та інше. Специфічні для гігієни методи дослідження та контролю факторів навколишнього середовища і здоров'я населення. Методичні підходи до виявлення зв'язку між станом здоров'я та факторами навколишнього середовища. Методики розробки і впровадження стратегій, програм, заходів із захисту здоров'я населення, з метою відображення інформації щодо: пропозицій/гіпотез про причини та/або фактори ризику захворювання, пов'язаного з навколишнім середовищем, проведення відповідного аналізу, розслідування та наданими за його результатами рекомендаціями. Протокол дослідження, що ґрунтується на підходах, які відповідають досліджуваній проблемі в громадському здоров'ї. Технології проведення епідеміологічних дослідження та методи інтерпретації і представлення їх результатів. Варіанти втручань, базованих на доказах у відповідь на проблеми у громадському здоров'ї. Методи збору та інтерпретації даних моніторингу факторів навколишнього середовища. Інструменти та плани готовності та реагування у сфері громадського здоров'я для управління наслідками надзвичайних ситуацій біологічного, хімічного, фізичного, радіаційного та радіологічного характеру.

Кваліфікаційні вимоги.

Фахівець з довкілля та здоров'я вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Фахівець з довкілля та здоров'я I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом понад 7 років

Фахівець з довкілля та здоров'я II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Фахівець з довкілля та здоров'я: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я». Без вимог до стажу роботи.».

3. Абетковий показник після розділу «ІНШІ ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ» доповнити новими розділами такого змісту:

«

Професіонали з вищою немедичною освітою медико-лабораторної справи у сфері охорони здоров'я	
1	БАКТЕРІОЛОГ
2	БІОХІМІК
3	ВІРУСОЛОГ
4	ГЕНЕТИК
5	ЕНТОМОЛОГ
6	ІМУНОЛОГ
7	ЛАБОРАНТ КЛІНІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ
8	МІКРОБІОЛОГ
9	ПАРАЗИТОЛОГ
Професіонали з вищою немедичною освітою медико-профілактичної справи у сфері охорони здоров'я	
1	ФАХІВЕЦЬ З ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я
2	ФАХІВЕЦЬ З ДОВКІЛЛЯ ТА ЗДОРОВ'Я

».

**В.о. Генерального директора
Директорату медичних кадрів,
освіти і науки**

Тетяна ОРАБІНА